

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/154/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276067
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120276067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02, Bratislava - Staré mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 258,34 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/27/2020-121 zo dňa 27.08.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, ako odvolaním strán sporu nenapadnutom, **p o n e c h á v a** nedotknutý.

V ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 258,34 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úroky z omeškania žalobu zamietol. Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že 27.08.2019 došlo vo Vrútkach k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW 740D ev. č.: MT-272ED, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený V. Q., s miestom podnikania Martin. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Touran ev. č.: MT-297DV, ktoré bolo v tom čase zmluvne poistené u žalovaného. Žalovaný eviduje poistnú udalosť pod č. 9529096189. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 12/2019 zo dňa 04.09.2019. Na jej základe prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. BMW 525D xDrive, ev. č.: ZA 054HV v čase od 04.09.2019 do 17.09.2019. Po ukončení doby prenájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru zo dňa 18.09.2019, splatnú 25.09.2019 na sumu 1.541,- eur bez DPH, t.j. 14 dní pri výške denného nájmu vozidla 108,34 eur bez DPH. V sume je zahrnutý jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie náhradného vozidla vo výške 25,- eur bez DPH. Poškodený 18.09.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie z titulu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného 19.09.2019. Dňa 29.10.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového

vozidla vo výške 1.283,33 eur. Krátenie poisťného plnenia odôvodnil vlastným určením ceny prenájmu náhradného motorového vozidla, na základe ktorého mala byť výška denného nájomného len v sume 110,- eur s DPH. Poisťné plnenie bolo tiež krátené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. S poukazom na platnú právnu úpravu súd dospel k presvedčeniu, že poškodený Q. v rámci nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z.z. mal nárok na náhradu škody voči poisťovni v zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. o PZP v plnej výške. Náhradné motorové vozidlo V. Q. používal na podnikateľské účely, ako podnikateľ uzavrel aj zmluvu o nájme č. 12/2019. Podľa súdu nemožno pochybovať o účelnosti prenájmu motorového vozidla, v tejto súvislosti poukázali i na ustálenú judikatúru, podľa ktorej každý majiteľ poškodeného motorového vozidla pri dopravnej nehode spôsobenej iným motorovým vozidlom má po dobu, po ktorú nemôže používať vlastné motorové vozidlo, právo používať zapožičané motorové vozidlo, a tak zmierniť diskomfort, ktorému je vystavený v pracovnom i osobnom živote. Žalobca navyše predložením cenníkov obchodných spoločností preukázal zmluvné nájomné vo výške 130,- eur/deň spolu s DPH a bez DPH v sume 108,34 eur. Jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol súčasťou cenníka žalobcu. Žalobca nepaušalizuje náklady spojené s pristavením motorového vozidla, ktoré môžu v závislosti od dohody s klientom predstavovať aj náklady spojené s nákupom pohonných hmôt a pod. Ide o legitímne náklady spojené s prenájomom náhradného motorového vozidla. Námiety žalovaného o neplatnosti postúpenia pohľadávky poškodeným Q. súd považoval za účelové, v rozpore s tým, že poskytol čiastočné poisťné plnenie priamo žalobcovi. Za nedôvodný však považoval nárok žalobcu na úroky z omeškania s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 143/2017 z 22.11.2018. S prihliadnutím na úspech žalobcu v spore priznal mu vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Označil rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný, navyše i arbitrárny. Prvoinštančný súd síce vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre správne posúdenie veci. Svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a to i napriek ustanovenia § 220 ods. 3 tretia veta CSP, podľa ktorého súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. S poukazom na skutkový stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania zastal názor, že v predmetnom súdnom konaní žalovaný nie je vecne aktívne legitimovaný. Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za vypožičanie osobného motorového vozidla v celkovej sume 516 €, a teda poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. S poukazom na ustanovenie § 524 OZ, podľa žalovaného poškodený predstavoval dlžníka žalobcu a nemohol so žalobcom uzatvoriť platne zmluvu o postúpení pohľadávky, podľa ktorej by malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 OZ. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení, nakoľko z tejto jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálny žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Obo 20/2007 z 29.01.2008 so záverom, že nie je možné uzatvorenie zmluvného vzťahu poukazovaného žalobcom, nakoľko predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), z pohľadu čoho je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ absolútne neplatný. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. K otázke namietanej aktívnej legitimácie žalobcu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/30/2019-147 z 25.04.2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.06.2019, ako i skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovni

škodcu, a preto za nesprávne a zavádzajúce považoval tvrdenie žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. V čase pred podaním žaloby žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky, pričom zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, a teda nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Pokiaľ namietal žalovaný arbitrárnosť súdneho rozhodnutia, oponoval, že ani skutočnosť, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline 13Cob/75/2018 z 19.09.2018. V zmysle zákona o PZP poškodený má nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla), dlžníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na početné rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ako i rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo 17.01.2018.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný obsahom podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne v napadnutej časti postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Vo výroku, odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

5. Jednou z odvolacích námietok žalovaného bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Odvolacia námietka žalovaného po vecnej stránke smerovala proti nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP (k namietanej aktívnej vecnej legitímácii), odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), splnením dlh zanikne.

8. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

9. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

10. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť

o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

11. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to:

- a) započítanie jednostranným právnym úkonom
- b) započítanie dohodou.

12. V preskúmanej veci Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou medzi poškodeným a žalobcom boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy, ktorých nespochybnou vôľou bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, a to k odplatným postúpením pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. To, že postupca záväzkov z nájomného priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody.

13. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolacie námiety žalovaného sú nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania. Vo výroku, odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti odvolateľovi - žalovanému. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolať musím byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolať rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)